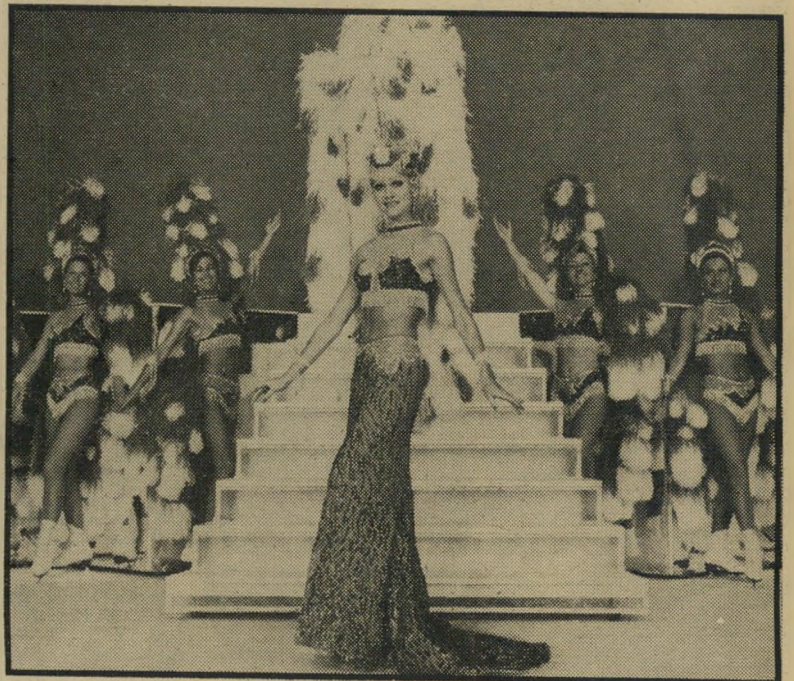

שני מופעים בכרטיס אחד

האחד - תוכניתה החדשה של להקת
"חופשה על הקרח"
המרהיבה והמפתיעה אף יותר
מתוכניתה בשנה שעברה

השני - טכס בחירת נסיכת הים
התיכון 73. להקת "חופשה על הקרח"
תופיע בערב מרגש זה בתוכניתה
המלאה - ללא כל קיצוץ וקיצור

ערב זה יהווה את תחילת אירועי בחירת

מלכת המים 1973. בחירתה של נסיכת הים התיכון

תהיה השלב הראשון בשרשרת אירועים אלה.

השלב הבאים יהיו: טכס בחירת נסיכת הכנרת,

טכס בחירת נסיכת ים-סוף, ולבסוף האירוע

המרכזי - טכס בחירת מלכת המים 1973

מנחה: דודו דותן הדרכת בנות: לאה פלשטר

מועמדות המעוניינות להשתתף בתחרויות, מתבקשות

להתקשר לקביעת ראיון למספר 260134/5 ת"א,

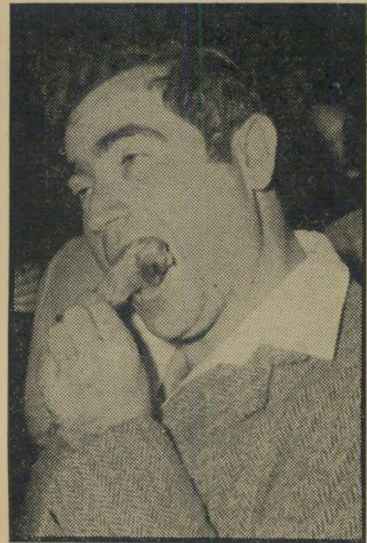
בין 10-12 לפני הצהריים.

"אינני יורד לסוף דעתכם - מה אתם מנסים להוכיח?"
במילים אלה מסתיים מכתבו של הקורא יצחק פרץ מחולון,
שהגיע השבוע לדואר המערכת. שתי כתבות שהתפרסמו
בשבועות האחרונים מעל עמודי העולם הזה, העלו
את חמתו של הקורא פרץ. "בכל מקום אתם מחפשים רק את הליכלוך", הוא כתב
בפתח דבריו, "בכל מעשה את הפסול והשלילי, ואם אינכם מצליחים למצוא את הרע,
את מעוותים את המציאות. איזה רושם יכולים קוראיכם לקבל מהדיווח שלכם על
מיצעד צה"ל ביום העצמאות? שהוא הסתכם כולו בהתפרצותו של כלב למסלול. אבל
לשיא של עיוות הגעתם בדיווח שלכם על בחירת הנשיא החדש, אפריים קציר. מכל
המעמד הממלכתי המרומם הזה מצאתם לנכון, משום מה, לפרסם רק תמונות מגוהכות
של נציגי העם כשהם טועמים מהכיבוד שהוגש להם במסיבה שנערכה במוזון הכנסת.
האם זה מה שמשקף את המעמד ההיסטורי הזה?"

לא, בהחלט לא. הקורא פרץ. אבל גם איננו סבורים שתפקידו של העולם הזה
הוא להנציח מאורעות היסטוריים, או לדווח בצורה עובדתית יבשה על מעמדים רשמיים
וטכסים ממלכתיים. אין לנו כל יומרה לכתוב את דברי הימים האלה. יש מספיק עתוננים
העושים זאת במדורי הכרוניקה שלהם. והטלוויזיה והרדיו עושים זאת בלא פחות
כישרון מהם.

כשבועון חדשות משתדל העולם הזה
לספק לקוראיו חומר עתונאי אותו לא יוכלו
למצוא בעתון היומי שלהם או במכשיר
הטלוויזיה. אם אינו יכול לחדש בעובדות,
הוא מנסה לחדש בנקודת המבט. לעורך
החשבות חדשות, להציג שאלות בלתי שיג-
רתיות ולסייע לראות דברים באור שונה
מהמקובל. אם אין העולם הזה מדווח לי-
קוראיו, למשל, על פתיחת בתי הויקוק
החדשים באשדוד, אין זה משום שאנחנו
סבורים שהמאורע אינו חשוב או אינו שווה
פירסום. פשוט אין לנו מה להגיד על זה
נוסף על מה שנאמר בכל אמצעי התיק-
שורת האחרים. ואם אין לנו מה לומר
בנושא מסויים, אנחנו מעדיפים לא להגיד
כלום.

אבל ישנם מאורעות, שלמרות שהם מכר-
סים מכל זווית ופינה, איי אפשר לעבור
עליהם לסדר היום, כיוון שהם מטביעים
את חותמם על מאורעות אותו שבוע. כך
קרה במיצעד צה"ל, וכך אירע גם בטכס
בחירת הנשיא החדש. העולם הזה היה
שם. אבל איזה עניין היה לחזור על
תמונות הטנקים מהמיצעד או הח"כים
באולם הכנסת בטכס ההשבעה, תמונות
שכל קורא עקב אחריהם בטלוויזיה וראה
אותם מרוחים על פני כל העתונים?
במקרים כאלה מנסה העולם הזה להש-

ח"כ המר - 1972
הרמטכ"ל קרץ

ח"כ המר - 1973
פוח מיוחדת

קיף על המאורעות מנקודת מבט אנושית בלתי רשמית. מה שמתקבל אינו מייצג
אינו משקף ואינו מנסה להוכיח דבר. אבל, כך נראה לנו, הוא ודאי יותר מעניין.

* * *

אם כבר מתיחסים לכתבה האחרונה על חניגת הזלילה במסיבת הכתרת הנשיא
(העולם הזה 1865), שגררה כמה תגובות נזעמות מלבד זו של הקורא פרץ, כדאי אולי
לספר איך התייחסו אליה גיבורי הכתבה, הח"כים והשרים, שעה שצלם המערכת כיוון
אליהם את עדשות מצלמותיו באתה מסיבה.

מספר צלם המערכת, אלכס ברנובסקי:
"בכמה מקרים הייתי צריך להתקרב קרוב מאוד אל האובייקט ולהמתין עד שיפער
את פיו לבליעיה, לצורך הצילום. כדי שלא יבחינו בי, הסתתרתי מאחורי המצלמה שהגיש
את הכיבוד. כשפיו פער ושוק העוף כבר בדרך אל הפה, אין המצולם קולט כי המצלמה
מכוונת כלפיו. רק כשמבזיק בוק הפלש, הוא מבין שבעצם צילמו אותו. זהו רגע
האמת. תגובתו של האיש ברגע זה מעידה איך מוצא חן בעיניו הרעיון שתמונתו בפווה
זו תזכה לפירסום.

"מרבית המצולמים מעדיפים להתעלם מהצלם וממשיכים לאכול כאילו דבר לא
קרה. אחרים מגיבים בעליצות. כך למשל, קרץ לעברי הרמטכ"ל דוד אלעזר, כשהבחין
שאני מצלם אותו. ח"כ המפד"ל, זבולון המר, היה עוד יותר משועשע. בשביל מה אתה
מצלם אותי? קרא לעברי, יש לכם הלוא תמונה שלי כזאת בדיוק מהשנה שעברה?
כדי לא לחזור על עצמו, הניף המר את שוק העוף שבידו בפווה מיוחדת לכבוד קוראי
העולם הזה.

היחיד שהתרגז באמת היה שר-התיירות משה קול. כשהתכופף מעל מגש הפופיקלך
והבחין במצלמה המכוונת לעברו, כמעט שהאוכל נתקע
בגרונו. אחר-כך הרים את ראשו, נעץ בי מבט תוכחה,
וכשכולו מסמיק כמעט וחמה חפץ בסביבה סדרן
שיסלק אותו. כשלא מצא, מיהר לפינה אחרת, לאכול
שם באין מסריע."

Handwritten signature or note at the bottom left.